

Vi gikk en tur på stien ...

Kirkestallen har sin egen utegruppe; «Villblomsten». Vi er ute og på tur hele uken, året igjennom. Vi vil gjerne «dele» en av turene våre med deg, slik at du kan få et lite innblikk i en av de mange flotte opplevelsene vi har sammen med barna.

Onsdag etter nyttår pakket vi sekkene med ved, øks, spikkekriver, pølser, ekstra votter, vann og alt som hører med på skogstur. Vi skulle gå til plassen «Skarpsno». Barna bærer sine egne sekker med ekstra skift, noe som trengs i disse våte vintermånedene. Vi tar av fra Festningsveien, og går innover stien mot «Kjellås». Eller, vi *går* ikke – de fleste løper. Kanskje er det godt å komme vekk fra veien og fortauet? Er det derfor de løper? Kanskje er det følelsen av frihet? Kanskje er det lykkefølelse?

Vi kommer til en bekk, der vannet sildrer nedover. Under isen, over isen. Vi beundrer bekken en stund – så balanserer vi oss over. Stien fortsetter. Noen løper raskt av gårde, noen har senket tempoet til sakte gange. Vi finner noen ospetrær som er døde på rot. Vi dytter de ned og tar med som brensel til bålet vi skal lage (Barn blir ganske imponerte over voksne damer som kan rive ned et tre med bare én hånd!).

Vi ankommer plassen «Skarpsno», og er raskt i gang med å tenne opp bål. Vi skal grille pølser senere. Noen vil spikke, noen vil gå på oppdagelsesferd. Noen må tisse, noen må skifte sokker. Noen trenger å hvile litt, andre vil varme seg litt ved bålet.

Vi har lært at det sto hus på denne plassen for mange år siden. Etter litt leting finner vi en åpen kjeller, som vi tar nærmere i øyesyn. En av oss voksne hopper nedi først – for å sjekke at alt ser greit ut. Deretter hopper ungene nedi. En om gangen. En etter en. Oi – så mørkt! Så spennende!

Bålet er klart til grilling, og vi tar en velfortjent matbit. Uten mat og drikke, duger helten ikke!

Vi har lyst til å gå videre oppover åsen, i retning Langsrudåsen. Vi fortsetter vår vandring, og oppdager til vår alles store begeistring at vi ankommer «Vinterland»! Her, et par hundre meter lengre opp, ligger snøen i tykt lag på trærne. Det er hvitt over det hele! Hva er vel mer passende da - akkurat i det ungeflokken står under et stort tre med overhengende greiner - at en av de voksne vekker barnet i seg, og rister i treet så snøen faller?! Ungene hylar av begeistring! «Gjør det en gang til da!»

Vi aker, kaster snøball, baser i snøen, ser revespor og rådyrspor og helt sikkert ulvespor også. I alle fall så vi reinsdyrspor. Vi har det så fint. Barn og voksne. Sammen. Med en felles opplevelse av glede. Vi gleder oss over den flotte naturen vi får lov til å forsyne oss av. Det er nesten magisk.

Vi vil ikke hjem. Vi vil ikke tilbake til barnehagen. Vi vil bli her. I «Vinterland». Vi vil bli her hvor de voksne glemmer tiden. Glemmer at vi er voksne. Vi vil bli her hvor de voksne henter frem barnet i seg.

2015 er Friluftslivets år. Ta deg tid til å gi deg selv, barnet ditt, familien din gode, verdifulle naturopplevelser!

Hilde Skjør, pedagogisk leder på Villblomsten